

„To může říct jen nepřítel Slovenska.“

Žantovský o tom, co se skutečně u sousedů děje

- editor007 | 16. března 2024

ČESKO / SLOVENSKO: TÝDEN V MÉDIÍCH V Česku podobně jako před lety v Řecku nebo aktuálně na Slovensku by také neuškodilo zrušit stávající veřejnoprávní televizi a místo ní založit novou. A to z obdobných důvodů, jednak ekonomických, ale i proto, že funguje politicky jednostranně. „To, co dnes provozují veřejnoprávní média, je ryzí daňový parazitismus. Navíc tato informace je naprosto bezprecedentním sdělením o tom, že Český rozhlas a Česká televize jsou domluveny se stávající vládou, že si nacpou své rozpočty a pak o to aktivněji budou dělat propagandu naší slavné liberální demokracii,“ říká Petr Žantovský k tomu, jak se veřejnoprávní média díky „velké mediální novele“ napakují.

Mediálním překvapením týdne začíná pravidelný přehled zajímavostí. „Tím je nesporně zpráva, že slovenská ministryně kultury Šimkovičová předložila do Národní rady návrh zákona o transformaci veřejnoprávního mediálního prostředí na Slovensku. Návrh obsahuje zrušení dosud fungujícího Rozhlasu a televize Slovenska (RTVS) a nahrazení novým subjektem s názvem Slovenská televize a rozhlas. Jeho úkolem bude – cituji – ‚rozvíjet národní povědomí a kulturní identitu slovenského národa a obyvatel Slovenské republiky bez ohledu na pohlaví, rasu, barvu pleti, jazyk, věk, víru a náboženství, aby programy odrážely rozmanitost názorů politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů‘. Ten požadavek dobřela rozpálil slovenskou opozici, Progresívne Slovensko, KDH a další strany,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Pozastavuje se nad tím i proto, že podobné znění obsahuje zákon o České televizi číslo 483 z roku 1991 ve svém paragrafu 2, kde stanovuje pro ČT a její mediální služby víceméně tytéž úkoly. Jen tam není pochopitelně zmíněna Slovenská republika a je tam přidáno, že se má více podporovat vnitrosociální diskuse, pluralita a také posilovat právní vědomí. To jsou naprosto logické požadavky v situaci, kdy si provoz té televize platí občané ze svých koncesionářských poplatků. Navíc, pokud je mi známo, na Slovensku je už několik let dominantní zdroj financí pro dosavadní RTVS státní rozpočet. To znamená, že ta televize je státní v podstatě už dnes, jen je otázkou, kdo si myslí, že je stát, kdo si myslí, že by měl být stát a podobně. Když byla předchozí vláda v čele s panem Matovičem či Hegerem nastavena hodně progresivisticky a globalisticky, tak jí samozřejmě vysílání RTVS vyhovovalo,“ chápe mediální analytik.

Zrušit stávající veřejnoprávní televizi a založit novou

Poukazuje na to, že RTVS, která byla obsazena nominanty z těchto tehdy vládnoucích stran, si velmi pečlivě hlídala, co odvysílat, co neodvysílat, koho na obrazovku pustit, nebo nepustit. „Bylo to úplně identické jako v České televizi. V ní, jak víme, proběhla na přelomu let 2000 a 2001 tzv. televizní stávka. Během ní – dnes již nežijící – Karel Schwarzenberg prohlásil, že Česká televize patří těm, kdo v ní pracují. To byl velice originální postoj, který se, bohužel, do značné míry naplnil. A tak je Česká televize formulována, formována a deformována zejména lidmi, kteří v ní pracují a mají vliv na programovou a obsahovou náplň. Konec konců minulý týden jsme se tady kritickým okem podívali na dokument ‚Obchod se strachem‘, který ukázal, že Česká televize funguje jako čistě propagandistický nástroj, který nemá sebemenší zájem na podporování či dokonce podněcování společenské diskuse a věcné polemiky,“ upozorňuje Petr Žantovský.

Naopak Česká televize je hláskou troubou dnešní vládní koalice a nemá v tuto chvíli mezi svými lidmi, co rozhodují o důležitých věcech, žádný potenciál ke změně. „Tak by možná i v českých poměrech byl podobný krok k užitku. Podobně jako svého v Řecku. Udělali to, co teď na Slovensku, zrušili stávající veřejnoprávní televizi a místo ní založili novou, A to z obdobných důvodů, neboť jednak ta televize fungovala politicky jednostranně a jednak také z ekonomických důvodů. Řecká veřejnoprávní televize byla počtem zaměstnanců strašně předimenzována, měla vysoké náklady a žádnou efektivitu. Dnes tam vysílá jiná veřejnoprávní televize a je na tom podstatně lépe. Na Slovensku může dojít k podobnému efektu, že stát ušetří na racionalizovaném programovém schématu nové Slovenské televize a rozhlasu,“ myslí si mediální odborník.

Vláda chce vytvořit médium, co k ní bude servilní

Před pár měsíci, krátce po volbách na Slovensku, zaslechl úvahy o tom, že se oddělí televizní a rozhlasová část tak, jak to bylo předtím, tedy Slovenská televize a Slovenský rozhlas zvlášť. „Zjevně to zůstává pod jednou střechou. I to mě vede k domněnce, že důvody jsou mimo jiné i ekonomické, protože spojení těch dvou institucí může být velmi úsporným opatřením pro výsledný obsahový profil. Takže já za sebe Slováky už podruhé během dvou týdnů velmi tleskám. Poprvé to bylo po projevu pana premiéra Fica, který velmi diplomaticky a velmi státnicky reagoval na naprosto urážlivé rozhodnutí české vlády o zrušení tradičních společných zasedání obou vlád. To byla taková rána na diplomatický solar, že jsem se obdivoval panu Ficovi, že to vybral s takovým nadhledem a na takové státnické úrovni. Dnes se mi jeví, že Slovensko pokračuje ve správném směru tím krokem se Slovenskou televizí a rozhlasem,“ hodnotí Petr Žantovský.

Pobavil ho předseda Progresívneho Slovenska Michal Šimečka tvrzením, že vláda chce vytvořit propagandistickou státní televizi. Doslova řekl: „Vláda chce vytvořit médium k ní servilní, kde budou protlačovány proruské narativy“. „To je fráze, která už snad nikoho nemůže zaujmout. Šermovat tu nějakými narativy v situaci, kdy se Slovensko staví znovu organizačně a státně na nohy, může opravdu jenom velký nepřítel Slovenska a slovenské svobody. Hodí se na to úsloví ‚Podle sebe, soudím tebe‘. Jestliže za vlády Matoviče a spol., což byli de facto názoroví soupeřníci Šimečkova Progresívneho Slovenska, fungovala televize propagandisticky tak, jako funguje dnes ta naše, tak asi pan Šimečka dobře ví o pokusu vládnoucích stran opanovat tu televizi. Nemyslím si, že má pravdu. Každopádně řev, který nastal na slovenské opoziční scéně, naznačuje, že tam bude ještě horko. Panu Ficovi a jeho vládě držím palce, aby to ustál,“ přiznává mediální analytik.

Vstřícnost k vládě se televizi a rozhlasu vyplácí

U veřejnoprávních médií zůstaneme i druhým tématem, v němž bude řeč o koncesionářských poplatcích a jejich uplatnění v Českém rozhlasu a České televizi podle takzvané „Velké mediální novely“. „Už jsme informovali, o tom, že soukromá média uspořádala jakési protestní zasedání proti tomuto zákonu. Nebylo jim to nic platné, Fialova vláda velmi silně propagovaná zejména veřejnoprávními médii si dělá to, co chce nebo co si dohodne se svými podporovateli. Takže ten návrh je stále v platnosti a kromě toho, že zvyšuje poplatky na televizi ze 135 na 160 korun a u rozhlasu ze 45 na 55 korun měsíčně, přináší spoustu novot. Například poplatek by měl platit i ten, kdo má chytrý telefon, tablet nebo počítač, neboť podle tvrzení veřejnoprávních médií všemi těmito technologickými způsoby lze sledovat jejich produkce. To je jistě pravda,“ uznává Petr Žantovský.

Ale už i ministerstvo školství přišlo s poznatkou ze svých průzkumů, že zdaleka není důvodem k vlastnictví takového přístroje vysílání těch dvou veřejnoprávních médií. „Donedávna platilo, že když nemáte rozhlasový nebo televizní aparát, tak signál přijímat nemůžete. Důvodem ke sledování byla koupě toho přístroje. To u telefonu a dalších komunikátorů takto jednoznačně neplatí. To je jeden velký otazník, o němž se – doufám – bude ještě značně debatovat. Druhý otazník spočívá v tom, že placením těchto poplatků je povinováno nejen normální občanstvo, rodiny, ale také firmy. A to je

docela drsné, co si naši zákonodárci vymýšlejí, a ani to nebylo příliš veřejně diskutováno. Tak to jenom připomenu: u největších firem by se poplatek za televizi vyšplhal na 16 tisíc a za rozhlas na pět a půl tisíce měsíčně. Je naprosto příšerné takto trestat firmy, jejichž smyslem není sledování televize,“ zdůrazňuje mediální odborník.

Veřejnoprávní média provozují ryzí daňový parazitismus

To bývá spíše zcela vyloučeno v provozu té které firmy, aby lidé svůj pracovní čas trávili koukáním na obrazovku nebo poslechem rozhlasu. „Je to jenom další způsob zdanění úspěšných ve prospěch neúspěšných a ve prospěch parazitních. To, co dnes provozují veřejnoprávní média, je ryzí daňový parazitismus. To se těžko dá nazvat jinak. Navíc tato informace je naprosto bezprecedentním sdělením o tom, že Český rozhlas a Česká televize jsou domluveny s naší stávající vládou, že dosáhnou svého, nacpou si své rozpočty a pak o to aktivněji budou dělat propagandu naší slavné liberální demokracii. Je smutné, že jsme se po 35 letech od převratu dostali do situace, kdy státem ovlivňovaná, nikoliv placená – platíme je my, koncesionáři – média se stávají služkami vládní propagandy. Je to ostuda a mělo by nás to pohnat do ulic a protestovat, protože nic jiného s tím dělat nejde, když máme Parlament, jaký jsme si zvolili, a vládu, jaká z něj vzešla,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Závěrečným příspěvkem se vrací k dokumentu, o němž exkluzivně informovala PrahaIN. „Jde o zdrcující informaci o tom, že Jihomoravské policejní ředitelství vydalo dokument, který musí podepsat a odsouhlasit všichni tamní policisté. Mezi prioritami se v oblasti veřejného pořádku píše o opatřeních ‚v souvislosti s projevy rasismu, extrémismu či skupin s odlišnými ideovými postoji‘. To vedlo několik policistů k tomu, aby dokument poskytli serveru PrahaIN ke zveřejnění, protože se s tím nejsou ochotni ztotožnit. Cítí, že se tady hraje na poměrně viditelnou formu státního násilí, dejme tomu, státem řízeného násilí vůči svobodě slova. Sám pojem ‚skupiny s odlišnými ideovými postoji‘ stojí za analýzu, protože když je něco odlišné od něčeho, tak musíme vědět od čeho. Rasismus či extrémismus není třeba rozebírat, i když slovo extremismus je velmi sporné, protože extrém je poměrně gumová floskule,“ podotýká mediální analytik.

S odlišným ideovým postojem, než který má vládní koalice

Dokládá to na příkladu, že je možné za extrémní označit třeba komunistickou stranu a mnozí to tak i dělají. „Ale veřejné projevy a vystupování jejích představitelů se nevyznačuje žádným násilím, žádným extrémismem. Naopak velmi extrémisticky se někdy chovají různí anarchističtí aktivisté, kteří nepochybně jsou voliči jedné z těch pěti krásných stran, co mám dnes vládnou. U nich je použití slova extrémismus docela na místě. Fakt je ten, že to slovo samo o sobě je velmi relativní a nemá žádný definitivní obsah. Stejně jako ‚skupina s odlišným ideovým postojem‘. Od koho můžete mít odlišný ideový postoj? Od vlády. Dobře. A nebylo by poctivé tam napsat: ‚S odlišným ideovým postojem, než který zastává vládní koalice‘. Prostě vymezit to konkrétně, protože takhle chudák policajt vůbec netuší, koho vlastně tím pendrekem má ukázňovat,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Pak by se mohlo stát, že na nějakém řečništi bude pronášet projev jakýkoli řečník, objeví se tam nějaký člověk z ulice a vyjádří nahlas svůj odlišný ideový postoj vůči tomu rétorovi. „Znamená to, že se dopustí něčeho špatného? To je otevřená otázka, na kterou by měli odpovědět autoři toho veledíla. Je to samozřejmě velice nebezpečná formulace, protože se velice snadno může sklouznout k tvrdé cenzuře, v podstatě se zbraní v ruce. A jestliže to sami policisté s odvoláním na svou zákonem danou nestrannost odmítají, tak by se měl asi zamyslet krajský policejní prezident nebo ústřední policejní prezident nebo ministr vnitra Rakušan, jestli se má tímto způsobem dále zacházet s občany naší země nebo jestli si začneme trošku obnovovat povědomí o tom, co je to demokratický systém. Protože to, v čem žijeme, se od demokracie velice rychle a mílovými kroky vzdaluje,“ dodává

mediální odborník.

[ZDROJ](#)